

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1937-1938	N° 275		Zittingsjaar 1937-1938
	SEANCE du 24 juin 1938	VERGADERING van 24 Juni 1938	

PROPOSITION DE LOI
portant réglementation du commerce de détail.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS.

Lorsque le projet de loi portant réglementation du commerce de détail signé par M. Van Isacker a été soumis à la critique de l'opinion publique, une fraction importante de celle-ci, une imposante majorité estimèrent qu'il était contraire au libéralisme traditionnel de notre pays d'envisager comme possible une interdiction totale ou même partielle d'ouvrir ou de reprendre certains commerces, qu'ils fussent de détail ou de gros, de substituer en somme au régime actuel de liberté un système subordonnant à l'autorisation de l'Etat l'exercice de l'activité de l'individu dans le domaine du négoce.

Cette sélection artificielle, ce malthusianisme économique, ne résisterait d'ailleurs pas à l'épreuve de la vie quotidienne et une loi d'interdiction, outre qu'elle irait à l'encontre du vœu populaire, serait pratiquement mort-née parce qu'inapplicable.

Mais, par contre, il est apparu à tous qu'il fallait accueillir les protestations légitimes des groupements de commerçants contre les vices du régime actuel et chacun se rend compte de la nécessité pour le Parlement de décréter des mesures destinées à exiger des futurs commerçants des garanties d'honorabilité, de sérieux et de compétence dans l'intérêt du consommateur comme dans celui des négociants eux-mêmes.

Il n'est pas douteux que l'imposition de ces garanties soit de nature à éliminer du commerce les éléments malhonnêtes ou définitivement incapables, dont la présence dans le négoce est une véritable nuisance.

La proposition de loi qui vous est soumise s'inspire de ces considérations. Nous avons la conviction qu'elle ne s'écarte pas des principes de ce que nous estimons être une économie saine où la liberté individuelle demeure la règle.

WETSVOORSTEL
tot regeling van den detailhandel.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Wanneer het wetsontwerp houdende reglementeering van den detailhandel, dat de handteekening draagt van den heer Van Isacker, aan de kritiek van de openbare meening werd onderworpen, heeft een groot deel er van, ja veruit de meerderheid, geoordeeld dat het strijdig was met het traditioneel liberalisme van ons land, een geheel of zelfs gedeeltelijk verbod om zekere handelsinrichtingen, zij wezen van detail- of van groothandel, te openen of over te nemen, voor mogelijk te houden; want ten slotte komt dit hierop neer dat men in de plaats van het huidig vrijheidssysteem, een stelsel invoert waardoor de bedrijvigheid van het individu op het gebied van den handel aan de toelating van den Staat is onderworpen.

Deze kunstmatige selectie, dit economisch malthusianisme, zou trouwens de proef van het jagelijksch leven niet doorstaan, en een verbodswet zou niet slechts ingaan tegen den volkswil, maar practisch, wijl niet toepasselijk, doodgeboren zijn.

Daarentegen, is echter voor allen duidelijk gebleken dat de rechtmatige protesten der groepeerings van handelaars tegen de gebreken van het huidig stelsel, moesten gehoor vinden, en de noodzakelijkheid om door het Parlement maatregelen te zien treffen, ten einde van de toekomstige handelaars, zoo in het belang van den verbruiker als in dit van de handelaars zelf, waarborgen van kredietwaardigheid, ernst en bekwaamheid te vergen, dringt zich aan allen op.

Ongetwijfeld, moeten deze waarborgen minder eerlijke of definitief onbekwame elementen uitschakelen, wier tegenwoordigheid in den handel schadelijk is.

Het U onderworpen wetsvoorstel gaat van deze overwegingen uit. Wij zijn overtuigd dat het niet afwijkt van de beginselen van wat, naar ons oordeel, een gezonde economie is, waar de individuele vrijheid de algemeene regel blijft.

Contre l'incompétence issue du manque de formation nous avons prévu le stage professionnel qu'un arrêté royal pourra rendre obligatoire pour certaines professions. Si ce stage ne peut être imposé pour toutes, du moins pour beaucoup d'entre elles sera-t-il la plus logique et la plus démonstrative des garanties d'aptitude.

Sa durée sera naturellement variable; elle dépendra aussi du bagage scientifique ou technique du candidat. Très souvent, si l'on exige — et ce serait certainement le cas pour certains commerces ou petites industries de détail — la possession d'un diplôme d'école technique ou professionnelle préalablement à l'admission au stage, ce dernier pourra être de durée réduite.

L'idée de cette préparation professionnelle grâce au stage et au passage par des écoles de formation n'est pas neuve. Elle constitue l'application au commerce de détail d'un système en vigueur depuis longtemps pour certaines professions libérales ou industrielles.

Nous avons tenu essentiellement, car nous estimons que c'est en ceci que réside le principe de liberté, à ce que l'ouverture ou la reprise d'un commerce puissent avoir lieu sans attendre une autorisation ou sans tenir compte des oppositions formulées.

Celui qui inaugurera un commerce ou le continuera le fera sans obstacle, mais il le fera à ses risques et périls. Une opposition non suspensive de l'exercice du négoce pourra être faite. C'est le débat engagé sur le recours qui mettra le négociant en demeure de justifier des conditions qu'il doit remplir à peine en tout cas d'une sanction pénale et en outre de la fermeture de son établissement, tantôt définitive, tantôt temporaire.

Mais, à cet égard, il est un autre point sur lequel nous tenons à attirer l'attention: nous n'avons pas voulu que les oppositions pussent émaner de n'importe qui et se présenter sous la forme d'une vague action populaire. Nous avons limité ce droit à quelques catégories de citoyens vraiment intéressés au problème.

Enfin, nous avons estimé qu'il était pratique d'utiliser pour le dépôt des documents justificatifs et, éventuellement la fermeture d'un magasin, les services des Administrations communales qui sont particulièrement outillées pour exercer pareille mission et dont les autorités, généralement toutes paternelles, pourront souvent intervenir par voie de renseignements, de conseil et de conciliation.

Contre l'incompétence encore nous postulons l'exclusion des faillis déclarés inexcusables, de l'exercice du négoce.

Pour atteindre la malhonnêteté, nous frappons d'une sanction semblable le banqueroutier et ses complices, et dans les deux cas nous organisons l'interdiction de manière telle que la loi ne puisse être tournée par l'un de ces procédés grâce auxquels nombre d'indésirables narguent aujourd'hui leurs victimes.

Contre la malhonnêteté encore, nous nous somme raliés à une réglementation plus sévère d'abord en ce qui touche l'inscription au registre du commerce, ensuite en

Tegen de onbekwaamheid uit het gebrek aan beroepsvorming, hebben wij de beroepsstage voorzien, die, bij Koninklijk besluit, voor zekere beroepen verplichtend kan gemaakt worden. Kan deze stage niet voor alle beroepen opgelegd worden, toch zal zij, voor vele er van, de meest logische en de meest overtuigende der bekwaamheidswaarborgen zijn.

De duur zal natuurlijk veranderlijk zijn; hij zal afhangen van de wetenschappelijke of technische scholing van den candidaat. Indien men — wat vast het geval zal zijn met zekere detailinrichtingen van handel of kleinnijverheid — om tot de stage toegelaten te worden, een voorafgaand diploma van een technische of van een beroepsschool vergt, zal die duur vaak van beperkten duur kunnen zijn.

Het denkbeeld van deze beroepsvorming, dank zij de stage en de opleidingsscholen, is niet nieuw. Zij is de toepassing op den detailhandel van een stelsel dat sinds lang voor zekere vrije of nijverheidsberoepen in gebruik is.

Van oordeel zijnde dat het beginsel der vrijheid daarin besloten ligt, hebben wij er hoofdzakelijk aan gehouden, dat het openen en het overnemen van een handel zouden mogen geschieden, zonder een toelating af te wachten of zonder rekening te houden met de aangevoerde bezwaren.

Hij die een handel zal aanvangen of voortzetten, zal dit ongehinderd doen, doch op eigen risico en gevaar. Een niet schorsend verzet zal tegen de uitoefening van den handel mogen worden gedaan. Het debat aangegaan nopens het beroep, zal den handelaar er toe nopen de door hem te vervullen voorwaarden te rechtvaardigen, in elk geval op gevaar af van toepassing van een strafmaatregel en, daarenboven, van de hetzij definitieve, hetzij tijdelijke sluiting van zijn inrichting.

Doch, in dit opzicht, houden wij er aan de aandacht op een ander punt te vestigen: wij hebben niet gewild dat het verzet van hetzij wie zou kunnen uitgaan en den vorm zou kunnen aannemen van een vage volksactie. Wij hebben dit recht beperkt tot enkele reeksen burgers die waarlijk belang hebben bij het vraagstuk.

Ten slotte, waren wij van oordeel dat het practisch zou zijn, voor de indiening der bewijs strekken en, gebeurlijk, voor de sluiting van een winkel, de diensten te benuttigen der gemeentebesturen die bijzonder toegerust zijn om dergelijke taak te vervullen en waarvan de overheid, in 't algemeen zeer vaderlijk optredend, dikwijls zal kunnen tusschenkomen door middel van inlichtingen, raad en verzoening.

Tegen de onbevoegdheid, onderstellen wij nog de uitsluiting van de niet te verontschuldigen faillietverklaarden, voor de uitoefening van den handel.

Om de oneerlijkheid te treffen, voorzien wij een gelijkaardige straf voor den bankbreukige en zijn medeplichtigen, en in beide gevallen regelen wij het verbod derwijze, dat de wet niet kan worden ontweken door een van die handelwijzen waardoor tal van ongewenschten thans met hun slachtoffers den spot kunnen drijven.

Om de oneerlijkheid te bestrijden, hebben wij ook nog een strengere reglementeering voorzien, en vooreest betreffende de inschrijving in het handelsregister, vervolgens,

ce qui regarde la probité des transactions commerciales : nous avons envisagé la sanction, non inscrite jusqu'à présent dans nos lois, de la fermeture du commerce dont l'exploitant exercerait son activité de manière occulte, tromperait les acheteurs sur la nature, l'origine, la qualité, le poids ou le volume des objets vendus ou se ferait le complice d'une falsification.

A l'égard enfin des grands magasins, l'interdiction mitigée que nous avons inscrite dans le projet nous paraît tenir compte de tous les intérêts en cause.

wat de eerlijkheid der handelsverrichtingen aangaat : wij hebben de tot nog toe in onze wetten niet voorkomende sanctie voorzien, bestaande in de sluiting van den handel waarvan de ondernemer zijn bedrijvigheid op verdoken wijze zou uitvoeren, de koopers zou bedriegen nopens den aard, den oorsprong, de hoedanigheid, het gewicht en den omvang van de verkochte voorwerpen of zich aan medeplichtigheid zou schuldig maken bij een vervalsching.

Ten opzichte van de warenhuizen, lijkt het gematigd verbod, door ons in het ontwerp voorzien, rekening te houden met alle betrokken belangen.

Marcel-H. JASPAR.

PROPOSITION DE LOI

CHAPITRE PREMIER.

ARTICLE PREMIER.

L'ouverture ou la reprise d'un établissement de vente au détail est soumise aux dispositions ci-après formulées, à l'exception :

a) de la cession, la transmission ou la continuation d'un commerce entre parents en ligne directe ou en ligne collatérale au deuxième degré ;

b) du transfert d'un même commerce par l'exploitant d'un point à un autre d'une même agglomération.

ART. 2.

Quiconque veut ouvrir un établissement de vente au détail, en reprendre ou en continuer l'exploitation, doit répondre aux conditions suivantes :

1° Avoir accompli le stage professionnel dans tous les cas où ce stage sera rendu obligatoire par arrêté royal, les associations professionnelles entendues. L'arrêté fixera par catégories de négoce les conditions d'admission au stage et la durée de celui-ci. Le commerçant établi au moment de la promulgation de la présente loi et justifiant de cet établissement par son inscription au registre de commerce est dispensé du stage ;

2° Ne point tomber sous l'application de l'article 495bis de la loi du 18 avril 1851 (art. 21 de la présente loi) ;

3° N'avoir point encouru la défense d'exercer un commerce par décision des tribunaux dans les cas spécifiés par la loi et notamment par l'article 498 du Code pénal ;

WETSVOORSTEL

HOOFDSTUK I.

EERSTE ARTIKEL.

Het openen of het overnemen van een inrichting voor detailverkoop is aan de volgende bepalingen onderworpen, uitgezonderd :

a) het overnemen, overlaten of voortzetten van een handel door bloedverwanten in de rechte linie of in de zijlinie tweeden graad ;

b) het overbrengen van eenzelfde handel door den ondernemer, van een punt naar een ander van eenzelfde agglomeratie.

ART. 2.

Al wie een inrichting voor detailverkoop wil openen, de onderneming er van overnemen of voortzetten, moet de hierna vermelde voorwaarden vervullen :

1° De beroepsstage volbracht hebben, in al de gevallen waarin die stage, na raadpleging der beroepsverenigingen, bij Koninklijk besluit verplichtend wordt gemaakt. Dit besluit zal voor elk soort van handel de voorwaarden bepalen van toelating tot den proeftijd, alsmede den duur er van. De handelaar, op het oogenblik van de afkondiging van deze wet gevestigd, en hiervan het bewijs leverend door zijn inschrijving in het handelsregister, wordt ontslagen van de stage ;

2° Niet vallen onder toepassing van artikel 495bis van de wet van 18 April 1851 (art. 21 van deze wet) ;

3° Het verbod niet hebben opgelopen een handel te drijven, bij beslissing der rechtbanken, in de gevallen door de wet opgesomd en, inzonderheid, in artikel 498 van het Strafwetboek ;

4° S'il est étranger avoir été régulièrement autorisé à séjourner en Belgique sans limitation de durée.

Si le commerce est ouvert, repris ou continué par une société commerciale, les conditions ci-dessus énumérées doivent être remplies par la ou les personnes qui assumeront la gestion journalière de l'entreprise.

ART. 3.

Toutefois, l'ouverture de nouveaux magasins à rayons multiples ou de succursales de pareilles entreprises, est interdite dans les agglomérations de moins de 50,000 habitants.

Le Roi déterminera, sur la proposition du Ministre de l'Intérieur, quelles sont les agglomérations qui ne tombent pas sous l'application de la loi.

Cette interdiction frappe les établissements qui dépendent notamment pas l'usage de l'enseigne d'entreprises de vente au détail établies sous forme de société de capitaux ou de personnes et vendant des objets, denrées ou marchandises provenant d'activités productrices nettement distinctes par l'objet.

La Députation Permanente peut cependant autoriser, dans le cadre de la présente loi, l'ouverture d'un magasin à rayons multiples ou d'une succursale, dans une agglomération de moins de 50.000 habitants, après avoir demandé l'avis des conseils communaux de l'agglomération intéressée.

ART. 4.

Quiconque entend ouvrir, reprendre ou continuer l'exploitation d'un commerce de détail, justifiera des conditions prescrites en l'art. 2 par le dépôt au Secrétariat de l'Administration communale du lieu où s'exerce le négoce, des pièces suivantes :

Pour le stage professionnel : les documents établissant qu'il remplissait les conditions d'admission au stage et le certificat de l'employeur ou des employeurs pendant le temps requis, accompagné soit d'une attestation du contrôleur des contributions, soit des talons de cartes de pension revêtues de l'estampille de l'administration, soit d'une copie certifiée conforme de la police rente-loi.

Pour les antécédents professionnels : le certificat négatif du Greffe du Tribunal correctionnel et du Greffe du Tribunal de commerce de ses résidences successives depuis sa majorité ou son émancipation, si comme émancipé il a été autorisé à faire le commerce.

Le dépôt sera fait dans les trois mois de l'ouverture ou de la reprise du négoce et constaté dans un registre dont toute personne pourra prendre connaissance. La date d'ouverture y sera inscrite.

4° Indien hij vreemdeling is, regelmatig gemachtigd zijn in België, voor onbepaalden tijd, te verblijven.

Indien de handel geopend, overgenomen of voortgezet wordt door een handelsvennootschap, moeten de hierboven opgesomde voorwaarden vervuld worden door den persoon of de personen die het dagelijksch beheer van de zaak hebben.

ART. 3.

Evenwel, is de opening van nieuwe warenhuizen met afdelingen of van bijhuizen van dergelijke ondernemingen verboden, in de agglomeraties met minder dan 50,000 inwoners.

De Koning bepaalt, op voorstel van den Minister van Binnenlandsche Zaken, welke agglomeraties niet onder toepassing van de wet vallen.

Dit verbod geldt voor de inrichtingen die, inzonderheid door het gebruik van het uithangbord, afhangen van ondernemingen voor detailverkoop opgericht onder den vorm van vennootschappen van kapitalen of van personen en die voorwerpen, eetwaren of koopwaren verkoopen, herkomstig van bedrijfsmiddelen die door het voorwerp duidelijk onderscheiden zijn.

De Bestendige Deputatie mag, nochtans, binnen de perken van deze wet, de opening van een warenhuis met afdelingen of van een bijhuis toelaten, in een agglomeratie met minder dan 50,000 inwoners, na het advies te hebben ingewonnen van de gemeenteraden der betrokken agglomeratie.

ART. 4.

Al wie een detailhandel wil openen, overnemen of voortzetten, zal het bewijs leveren van de vervulling der voorwaarden bij artikel 2 voorzien, door het neerleggen, op het Secretariaat van het Gemeentebestuur der plaats waar de handel wordt uitgeoefend, van de volgende stukken :

Voor de beroepsstage : de stukken waaruit blijkt dat hij de voorwaarden van toelating tot den proeftijd vervulde, en het bewijsschrift van den werkgever of de werkgevers over den vereischten tijd, vergezeld hetzij van een getuigenschrift van den contrôleur der belastingen, hetzij van de talons der pensioenkaarten bekleed met het stempel van het bestuur, hetzij van een gelijkkluidend verklaard afschrift van de polis rente-wet.

Wat betreft het verleden als handelaar : het ongunstig getuigenschrift van de Griffie der correctionele rechtbank en van de Griffie der Rechtbank van Koophandel van de plaatsen waar hij, opvolgend, verblijf hield, te rekenen van zijn meerderjarigheid of zijn ontvoogding af, indien hij als ontvoogde minderjarige gemachtigd werd handel te drijven.

Het neerleggen van de stukken zal geschieden, binnen drie maanden na het openen of het overnemen van den handel, en vastgesteld worden in een register waarvan iedereen kennis zal kunnen nemen. De openingsdatum wordt er in vermeld.

ART. 5.

Pourront faire opposition durant un an à l'ouverture d'un établissement de vente au détail ou à la continuation de pareille exploitation: les associations professionnelles de commerçants exploitant le même genre de commerce ou, individuellement, les commerçants s'adonnant au même commerce et habitant la commune où l'établissement objet du recours est situé, à l'exclusion de tous autres.

Le délai ci-dessus prescrit est fatal. Il court à compter du jour du dépôt ordonné par l'article 4.

L'opposition se fera par lettre recommandée à la poste adressée au Collège des Bourgmestre et Echevins et sera communiquée par lui, de la même manière, dans les trois jours à l'intéressé.

ART. 6.

L'opposition sera transmise, avec avis du Collège, dans le mois au Conseil d'agrégation provincial, institué par la présente loi.

L'opposition ne suspend ni l'ouverture ni la reprise du négoce visé. Elle ne peut se fonder que sur une contravention aux articles 2, 3 ou 4 ou à l'une de ces dispositions.

ART. 7.

Le Roi institue dans chaque province un ou plusieurs Conseils d'agrégation, composés d'un président, de quatre assesseurs et d'un greffier. Le président est nommé par le Roi parmi les magistrats de l'Ordre judiciaire. Deux des assesseurs seront choisis par le Roi sur deux listes doubles présentées par le Tribunal de Commerce du chef-lieu de la province, parmi les commerçants ou les anciens commerçants du ressort, les deux autres sur deux listes doubles présentées par le Conseil provincial.

ART. 8.

Le Conseil d'agrégation statuera après débat contradictoire entre l'opposant et le négociant visé par l'opposition, cités devant lui par lettre recommandée. Sa décision sera communiquée aux parties par le même moyen. Les parties pourront se faire assister d'un avocat.

ART. 9.

Si l'opposition est reconnue fondée, le Conseil peut ordonner la fermeture du fonds de commerce incriminé, à la diligence de l'autorité communale. Il devra prononcer cette mesure si l'opposition se fonde sur les paragraphes 2 et 3 de l'article 2 et sur l'article 3. Il dénoncera en tous cas le contrevenant au Procureur du Roi pour être poursuivi conformément à l'article 15 ci-dessous.

ART. 5.

Mogen, gedurende een jaar, verzet doen tegen de opening van een inrichting voor detailverkoop of tegen de voortzetting van dergelijke onderneming: de beroepsverenigingen van handelaars die denzelfden handel drijven of, individueel, de handelaars die denzelfden handel drijven en in de gemeente wonen, waar de inrichting waartegen verzet wordt aangeteekend, is gevestigd, met uitsluiting van alle anderen.

De hooger voorgeschreven termijn is onherroepelijk. Hij gaat in, te rekenen van den dag voorzien bij artikel 4.

Verzet wordt gedaan per ter post aangeteekenden brief, gericht tot het College van Burgemeester en Schepenen, en zal door hem, op dezelfde wijze, binnen drie dagen, aan belanghebbende worden overgemaakt.

ART. 6.

Het verzet wordt, met advies van het College, binnen de maand, overgemaakt aan den provincialen Agreatie-raad, door deze wet opgericht.

Het verzet schorst noch de opening, noch de overneming van den bedoelden handel. Het kan slechts berusten op een overtreding van de artikelen 2, 3 of 4, of van een dezer bepalingen.

ART. 7.

De Koning richt in ieder provincie een of meer Agreatie-raden op, bestaande uit een voorzitter, vier assessoren en een griffier. De voorzitter wordt door den Koning benoemd onder de magistraten van de rechterlijke orde. Twee der assessoren worden door den Koning gekozen op twee dubbelgestelde lijsten voorgedragen door de Rechtbank van Koophandel van de hoofdplaats der provincie, onder de handelaars of gewezen handelaars van het gebied, de twee overigen op twee dubbelgestelde lijsten voorgedragen door den Provincialen Raad.

ART. 8.

De Agreatierraad doet uitspraak, na uiteenzetting door dezen die verzet doet en den handelaar tegen wien het verzet is gericht en die vóór hem, bij aangeteekend schrijven werden gedagvaard. Zijn beslissing wordt, op dezelfde wijze, ter kennis gebracht van de partijen. Deze kunnen zich door een advocaat doen bijstaan.

ART. 9.

Indien het verzet gegrond wordt erkend, mag de Raad, door benaastiging van de gemeenteoverheid, de sluiting van de aangeklaagde handelszaak bevelen. Hij zal dezn maatregel moeten uitspreken, indien het verzet berust op de paragrafen 2° en 3° van artikel 2 en op artikel 3. Hij zal, in ieder geval, den overtreder aanklagen bij den Procureur des Konings, ten einde te worden vervolgd overeenkomstig onderstaand artikel 15.

ART. 10.

La décision du Conseil d'agrération peut être frappée d'appel dans les quinze jours de la notification de la sentence, par déclaration faite au Greffe du dit Conseil et y consignée dans un registre *ad hoc*.

ART. 11.

L'appel est porté devant le Conseil du Contentieux économique, institué par les articles 6, 7, 8 et 10 de l'arrêté royal n° 64 du 13 janvier 1935. Celui-ci est saisi par le Conseil d'agrération, qui lui transmet le dossier. Les parties seront citées devant le Conseil du Contentieux économique pour le débat sur l'appel par lettre recommandée. Les parties pourront se faire assister d'un avocat.

ART. 12.

Le Conseil du Contentieux économique rendra sa décision dans le mois de la clôture des débats. Celle-ci sera communiquée aux parties en cause, par lettre recommandée.

ART. 13.

Le Conseil du Contentieux économique arrêtera lui-même son règlement d'ordre intérieur quant aux fonctions juridictionnelles dont il est saisi par la présente loi. Il arrêtera de même celui des Conseils d'agrération de province. L'un et l'autre seront soumis à l'approbation du Roi.

ART. 14.

En rejetant l'opposition, le Conseil saisi statuera obligatoirement sur son opportunité. Toute opposition jugée téméraire ou vexatoire entraînera d'office à charge de l'opposant une poursuite correctionnelle en paiement d'amende de 100 à 10,000 francs, sans préjudice à l'action en dommages-intérêts du négociant, laquelle pourra être intentée suivant le droit commun.

ART. 15.

Toute infraction aux articles 2, 3 et 4 est punie d'une amende de 500 à 10,000 francs et d'un emprisonnement de 8 jours à 6 mois ou de l'une de ces deux peines seulement. La durée de l'emprisonnement subsidiaire prononcé obligatoirement en même temps que l'amende ne peut être inférieure à quinze jours.

ART. 10.

Men kan tegen de beslissing van den Agreatieraad in hooger beroep komen, binnen vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing, bij verklaring gedaan ter Griffie van genoemden Raad en aldaar op een daartoe bestemd register vermeld.

ART. 11.

Het hooger beroep komt voor den Raad voor Economische Geschillen, ingesteld bij de artikelen 6, 7, 8 en 10 van het Koninklijk besluit nummer 64, dd. 13 Januari 1935. Daar wordt hem de zaak aanhangig gemaakt door den Agreatieraad, die hem het dossier overmaakt. De partijen worden, bij aangeteekenden brief, gedagvaard vóór den Raad voor Economische Geschillen, voor de uitzetting over het hooger beroep. De partijen kunnen zich door een advocaat doen bijstaan.

ART. 12.

De Raad voor Economische Geschillen beslist, binnen de maand na de sluiting der debatten. Hiervan wordt bij aangeteekenden brief, kennis gegeven aan de in het geding betrokken partijen.

ART. 13.

De Raad voor Economische Geschillen stelt zijn huiselijk reglement vast, ten aanzien van de rechtsverrichtingen welke hem, bij deze wet, worden opgelegd. Hij stelt eveneens die vast van de Provinciale Agreatieraden. Beide worden ter goedkeuring aan den Koning onderworpen.

ART. 14.

Door het afwijzen van het verzet, moet de Raad over zijn gepastheid uitpraak doen. Elk tergend of kwaadwillig geacht verzet brengt van rechtswege, voor deze die verzet doet, vervolging mede vóór de correctionele rechtbank, tot betaling van een geldboete van 100 tot 10,000 frank, onverminderd elke vordering tot schadevergoeding vanwege den handelaar, dewelke kan worden ingesteld volgens het gemeene recht.

ART. 15.

Elke inbreuk op de artikelen 2, 3 en 4, wordt gestraft met een geldboete van 500 tot 10,000 frank en met gevangenisstraf van 8 dagen tot 6 maanden of met een van die straffen alleen. De duur van de vervangende gevangenisstraf, verplicht uitgesproken terzelfdertijd als de geldboete, mag niet minder bedragen dan vijftien dagen.

La connaissance des infractions prévues ci-dessus sera déferée à une chambre à trois juges.

Toutes les dispositions du livre 1^{er} du Code Pénal sont applicables à ces infractions.

CHAPITRE II.

De l'inscription au registre du commerce.

ART. 16.

Le Tribunal de Commerce, statuant d'office ou sur requête émanant soit d'un commerçant, soit d'un groupement professionnel de commerçants ayant la personnalité civile, ordonnera la fermeture des établissements de vente au détail dont l'exploitant, individu ou société, ne serait pas régulièrement inscrit au registre du commerce.

Il ordonnera également cette fermeture sur la dénonciation qui lui serait faite par le Ministre des Finances de l'activité commerciale déployée pour le même objet par les individus ou les sociétés non régulièrement immatriculés audit registre.

La décision sera notifiée par les soins du Greffe au négociant intéressé qui pourra former opposition dans la quinzaine. Le jugement rendu sur opposition sera susceptible d'appel par déclaration faite au Greffe qui a notifié le jugement, dans les quinze jours de cette notification.

La décision définitive sera transmise pour exécution au burgmestre du lieu de l'exploitation.

ART. 17.

Les commerçants exerçant leur activité avant la publication de la présente loi et non encore inscrits au registre du commerce pourront, dans les six mois de la publication de cette loi, requérir leur immatriculation sans encourir d'amende en raison de la tardivité de celle-ci.

ART. 18.

Tout établissement de vente en détail, permanent ou non, doit porter de façon apparente, l'indication des noms, prénoms ou de la raison sociale du propriétaire du fonds de commerce et du numéro de son immatriculation dans le registre du commerce. L'inobservation de cette obligation entraînera pour le contrevenant une amende de 100 à 1,000 francs portée au double en cas de récidive.

CHAPITRE III.

De la répression des fraudes dans la vente.

ART. 19.

L'article 498 du Code Pénal est modifié comme suit :

Sera puni d'un emprisonnement d'un mois à un an et

De kennisneming van de hooger voorziene inbreuken wordt opgedragen aan een Kamer met drie rechters.

Al de bepalingen van Boek I van het Wetboek van Strafrecht zijn toepasselijk op deze inbreuken.

HOOFDSTUK II.

Inschrijving in het Handelsregister.

ART. 16.

De Rechtbank van Koophandel uitspraak doende van ambtswege of op verzoekschrift uitgaande, hetzij van een handelaar, hetzij van een beroepsvereniging van handelaars met rechtspersoonlijkheid, beveelt de sluiting van de inrichtingen voor detailverkoop, waarvan de ondernemer, privaat persoon of vennootschap, niet regelmatig in het handelsregister zou ingeschreven zijn.

Hij beveelt eveneens deze sluiting op de aangifte hem door den Minister van Financiën gedaan van de handelsbedrijvigheid voor hetzelfde voorwerp ontwikkeld door de privaat personen of de vennootschappen die niet regelmatig zijn ingeschreven in genoemd register.

Door de Griffie wordt de beslissing ter kennis gebracht van den betrokken handelaar die, binnen vijftien dagen, verzet mag doen. Het vonnis op verzet verleend, is vatbaar voor hooger beroep, door aangifte ter Griffie die het vonnis betekende, binnen vijftien dagen na deze kennisgeving.

De eindbeslissing wordt ter uitvoering overgemaakt aan den burgemeester van de plaats waar het bedrijf is gelegen.

ART. 17.

De handelaars die hun bedrijf uitoefenen, vóór de bekendmaking van deze wet, en die nog niet zijn ingeschreven in het handelsregister, kunnen, binnen zes maanden na de bekendmaking van deze wet, hun inschrijving vorderen, zonder een geldboete op te loopen, wegens te late inschrijving.

ART. 18.

Op iedere al dan niet bestendige inrichting voor detailverkoop, moeten op zichtbare wijze, de naam en voornamen of de handelsnaam van den eigenaar worden vermeld, alsook haar inschrijvingsnummer in het handelsregister. Het niet naleven van deze verplichting stelt den overtreder bloot aan een geldboete van 100 tot 1,000 frank, die, bij herhaling, kan worden verdubbeld.

HOOFDSTUK III.

Beteugeling van bedrog bij verkoop.

ART. 19.

Artikel 498 van het Wetboek van Strafrecht wordt gewijzigd als volgt :

Met gevangenisstraf van een maand tot een jaar en

d'une amende de 50 à 1,000 francs ou d'une de ces peines seulement, celui qui aura trompé l'acheteur :

Sur l'identité de la chose vendue en livrant frauduleusement une chose autre que l'objet déterminé sur lequel a porté la transaction.

Sur la qualité de la chose vendue en livrant, sciemment, une qualité inférieure à celle affichée, déclarée ou promise.

Sur le poids, le volume ou la mesure de la chose vendue, en livrant sciemment une marchandise de poids, de volume ou de mesure moindre que ceux déclarés.

Sur la nature ou l'origine de la chose vendue, en vendant ou en livrant une chose semblable en apparence à celle qu'il a achetée ou qu'il a cru acheter.

En condamnant à l'une des peines prévues par le paragraphe premier du présent article, le juge pourra priver l'inculpé du droit d'exercer le commerce pendant une période qui ne peut être inférieure à trois ans. Il devra prononcer cette interdiction en cas de récidive légale.

L'exécution de la décision sera assurée par le bourgmestre du lieu de l'exploitation auquel il sera donné avis de la décision par les soins du Greffe de la juridiction qui l'aura rendue, dans les 15 jours à compter de la date où elle ne sera plus susceptible d'aucun recours.

ART. 20.

Le Roi peut prendre toutes mesures qu'il estimerait nécessaires aux fins d'assurer une spécification étroite et apparente des objets, denrées ou marchandises vendus et les sanctionner de peines de police.

CHAPITRE IV.

Des suites de la banqueroute et de l'inexcusabilité des faillits quant à l'exercice du commerce.

ART. 21.

Les dispositions suivantes seront insérées dans la loi du 18 avril 1851, dont elles formeront l'article 495bis :

1. — Toute espèce de commerce est interdit pour l'avenir, même par personne interposée :

a) au failli déclaré banqueroutier;

b) à l'individu frappé des peines de la banqueroute par les tribunaux répressifs;

c) au failli déclaré inexcusable par l'assemblée des créanciers prévue par l'article 533, § 4 de la présente loi.

2. — L'épouse du failli, même séparée de biens, ses ascendants et descendants vivant sous le même toit, sont présumés personnes interposées. La preuve contraire pourra être administrée par eux par toutes voies de droit.

met geldboete van 50 frank tot 1,000 frank, of met een van die straffen alleen, wordt gestraft hij die den kooper bedriegt :

omtrent de identiteit van de verkochte zaak, door bedrieglijk een andere zaak te leveren, dan het bepaalde voorwerp waarop de overeenkomst sloeg;

omtrent de hoedanigheid van de verkochte zaak, door, wetens, een mindere kwaliteit te leveren dan aangeplakt, aangegeven of toegezegd;

omtrent het gewicht, den omvang of de maat van de verkochte zaak, door, wetens, een koopwaar te leveren, waarvan het gewicht, de omvang of de maat kleiner zijn dan die welke werden aangegeven;

omtrent den aard of den oorsprong van de verkochte zaak, door iets te verkoopen of te leveren, dat schijnbaar gelijk is aan wat hij kocht of meende te koopen.

Bij de veroordeeling tot een van de straffen voorzien bij de eerste paragraaf van dit artikel, kan de rechter den aangeklaagde berooven van het recht van handel te drijven, gedurende een termijn die niet minder dan drie jaar mag bedragen. In geval van herhaling, moet hij dit verbod uitspreken.

De uitvoering der beslissing wordt verzekerd door den burgemeester van de plaats waar het bedrijf is gevestigd. en aan wien kennis wordt gegeven van de beslissing door de zorgen van de Griffie der rechtsmacht die ze heeft uitgesproken, binnen 15 dagen van den datum af waarop zij voor geen enkel beroep meer vatbaar is.

ART. 20.

De Koning mag alle door hem noodig geachte maatregelen treffen, om een nauwgezette en goed zichtbare specificatie te verzekeren van de verkochte voorwerpen, waren of goederen en hiervoor politiestraffen voorzien.

HOOFDSTUK IV.

Gevolgen der bankbreuk en onverschoonbaarheid der gefailleerden wat het handeldrijven betreft.

ART. 21.

Volgende bepalingen worden opgenomen in de wet van 18 April 1851, waarvan zij artikel 495bis zullen uitmaken :

1. — Alle soort handel is voor de toekomst, zelfs door middel van tussenpersonen, verboden :

a) aan den bankbreukig verklaarden gefailleerde;

b) aan hem die door de strafrechtbanken tot bankbreukstraffen werd veroordeeld;

c) aan den gefailleerde die door de vergadering der schuldeischers, voorzien bij artikel 533, § 4, van deze wet, onverschoonbaar werd verklaard.

2. — De echtgenoot van den gefailleerde, zelfs indien zij van goederen is gescheiden, haar bloedverwanten in opgaande linie en afstammelingen wonende onder hetzelfde dak, worden vermoed tussenpersonen te zijn. Bewijs van het tegendeel zal door alle rechtsmiddelen kunnen worden geleverd.

3. — La décision de l'assemblée des créanciers déclarant le failli inexcusable pourra être frappée d'appel par le curateur ou le failli. L'appel, dirigé contre les créanciers dont le vote aura été négatif, sera porté devant la Cour d'Appel du ressort dans le délai de 8 jours à compter de la date du procès-verbal prévu à l'article 533. La procédure, quelle qu'en soit le sort, jouira du bénéfice de l'assistance judiciaire gratuite à l'égard de toutes les parties, le ministère des avoués étant facultatif et n'entrant point en taxe. Il sera statué par la Cour dans le mois de l'introduction de l'appel, le juge commissaire et le curateur entendus.

3. — Tegen de beslissing van de vergadering der schuldeischers, die den gefailleerde onverschoonbaar verklaart, kan door den curator of den gefailleerde in beroep worden gegaan. Het beroep gericht tegen de schuldeischers die een negatieve stem hebben uitgebracht, komt voor het Hof van Beroep van het rechtsgebied, binnen den termijn van 8 dagen, te rekenen van den datum van het bij artikel 535 voorzien proces-verbaal. De rechtspleging, welk ook haar uitslag zij, geniet het voordeel van den kosteloozen rechtsbijstand ten opzichte van al de partijen, het ambt van pleitbezorger daarvoor niet verplicht zijnde en niet in de kosten geleden. Het Hof doet uitspraak, binnen de maand na de inleiding van het beroep, den rechter-commissaris en den curator gehoord.

Marcel-H. JASPAR.
Georges GUILMIN.